

[Christmas Møller.]

Indenrigsminister, og jeg forstaaer, at Ministeren deler denne Betragtning i meget høj Grad. Men jeg tror alligevel, Ministeren skal til at passe paa, for nok er han naaet højt, men — det vil den højtærede Formand sikkert være enig med mig i —, naar nu han stiler mod Formandspladsen for at bestemme, hvem der skal tage Ordet her i Salen, saa er han meget nær ved Muddergrøften. Den højtærede Indenrigsminister skal ikke blande sig i, om jeg finder Anledning til at tage Ordet her eller ej. Det finder jeg Anledning til, naar jeg i en Sag, hvor jeg ikke er Ordfører, kan gøre det i Overensstemmelse med mit Partis Ordfører, eller ved anden Lejlighed, ganske som det passer mig. Og jeg er særdeles tilfreds med mit Indgreb, idet den højtærede Indenrigsminister maatte anerkende, at Ligningsreglerne naturligvis var meget afgørende, at det Eksempel, som her er nævnt, nemlig Eksemplet: Randers viser, at saaledes er det, hvad enhver Kommunalmand — altsaa med Undtagelse af Indenrigsministeren — ved. Jeg er særdeles tilfreds med, at Indenrigsministeren sluttede med at sige, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby havde gjort det rigtigt godt; det er jeg fuldkommen enig med Ministeren i.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg har virkelig ikke blandet mig i, hvor tit det ærede Medlem Hr. Christmas Møller maa tage Ordet. I Henhold til Forretningsordenen er det et ret ubegrænset Antal Gange, det ærede Medlem kan faa Ordet; jeg har dog Indtrykket af, at han snart er ved at naa Grænsen ogsaa i Henhold til Forretningsordenen. Men, som sagt, det blander jeg mig ikke i.

Nu maa jeg sige til det ærede Medlem i øvrigt, at det, denne Diskussion drejer sig om, er, om den forskellige Anvendelse af Ligningsreglerne ikke er paavirket af, hvor store de økonomiske Byrder er i den paagældende Kommune, og det indrømmer alle Kommunal mænd, at de ved den er.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby fremsatte sin Opfattelse efter min Mening paa en udmærket Maade — derfor kan Opfattelsen jo godt være forkert. Men den var fremsat paa en saa udmærket Maade, at — jeg maa maaske fremsætte min personlige Anskuelse — det ærede Medlem Hr. Christmas Møller slet ikke gjorde det bedre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Nu tror jeg, vi snart kan slutte denne Debat, af en bestemt Grund, for nu er det klart, hvad Indenrigsministeren siger, men hans egen Tabel i Bilag 4, Tabel A, modbeviser ham. Ministeren siger, at man vil ikke over for den lave Indtægt bruge den haarde Ligning, men det mærkelige er, at den samme Kommune, der bruger den haarde Ligning, nemlig Kommune E i Bilag 4, Tabel A, bruger en forholdsvis mindre haard Ligning, naar vi kommer op paa Indtægter paa 2 200 Kr., hvor Forholdet mellem de paalignede Skattebeløb kun er som 1 : 10, en endnu lavere Forskelsligning, naar vi naar op til en Indtægt af 3 200 Kr., hvor Forholdet er som 1 : 7, og en endnu lavere Ligning, naar vi er oppe paa en højere Indtægt, paa 4 700 Kr. Det vil sige, at det Eksempel fra den Kommune viser med al Tydelighed, at Ministerens Argumentation ikke holder. For det skulde da snarere være omvendt, at man skulde bruge en endnu haardere Forskel i Ligningen over for de højere Indtægter og saa lade de lavere gaa fri, hvis det var af Nød, man handlede. Det er det ikke, saa derfor holder Indenrigsministerens Argumentation over for mig ikke. Det er den væsentlige Ulighed i Skattebetalingen, der faktisk fremgaar af Tallene, og ingen bestrider, at den, som jeg havde Mistanke om i Fjor, og som det nu er oplyst, i første Række skyldes de forskellige Ligningsregler og ikke en faktisk Ulighed i Kommunerne.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Kunde det ærede Medlem Hr. Kristen Amby ikke tænke sig, at naar det Forhold er til Stede, som det ærede Medlem nu anfører, saa skyldes det, at der i den paagældende Kommune er saa uhyre faa med større Indkomster, at selv om man brugte en haardere Ligning over for dem, vilde det skæppe for lidt i Kassen — jeg kan godt privat nævne, hvilken Kommune det her drejer sig om. Det er netop det, der er Tilfældet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg maa have Lov at sige en Gang til, at der var engang, da jeg troede, jeg kunde regne noget, og jeg maa gentage, at jeg er vedblivende af den Tro, og saa er det mig fuldkommen ubegribeligt, hvordan man kan sige, at Indtægten i en vis Kommune ligger 2½ Gang daarlignere end i en anden Kommune, men desuagtet er det en Nødvendighed, at de lave